

MINISTER ENERGII

Warszawa, 22 lutego 2016 r.

DE-VII-4210-2/1/16
DE/238/16

Pan
Andrzej Stanisławek
Przewodniczący
Komisji Gospodarki
Narodowej i Innowacyjności
Sejm Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Przewodniczący

W odpowiedzi na pismo z dnia 3 lutego 2016 r. w sprawie prośby o informację na posiedzenie Komisji, którego przedmiotem obrad będą „Zagrożenia i wyzwania dla międzynarodowej konkurencyjności polskiego przemysłu energochłonnego. Wpływ polityki państwa na obniżenie kosztów produkcji”, w załączeniu przesyłam stosowną informację.

Z poważaniem

MINISTER
z.og.
Andrzej J. Piotrowski
PODSSEKRETARZ STANU

Materiały informacyjne na posiedzenie Komisji Gospodarki Narodowej i Innowacyjności
na temat

„Zagrożenia i wyzwania dla międzynarodowej konkurencyjności polskiego przemysłu energochłonnego. Wpływ polityki państwa na obniżenie kosztów produkcji.”

I

Pierwotne rozwiązania w zakresie zmniejszenia obciążeń związanych z systemem wsparcia OZE i CHP dla energochłonnych branż przemysłu

W dniu 8 grudnia 2011 r. Minister Gospodarki zarządzeniem nr 14 powołał grupę roboczą ds. redukcji obciążeń przedsiębiorstw energochłonnych. W wyniku prac tej grupy wypracowano rozwiązania legislacyjne, które następnie uchwalono ustawą z dnia 26 lipca 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r. poz. 984). Ustawą tą wprowadzono system zmniejszający zakres obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia potwierdzających wytworzenie energii elektrycznej w odnawialnym źródle energii (OZE) oraz świadectw pochodzenia z kogeneracji (CHP) albo uiszczenia opłaty zastępczej.

W rozumieniu niniejszej ustawy odbiorcą przemysłowym był odbiorca końcowy, którego główną działalnością gospodarczą była działalność w zakresie:

- a) wydobywania węgla kamiennego lub rud metali nieżelaznych,
- b) produkcji wyrobów z drewna oraz korka z wyłączeniem produkcji mebli,
- c) produkcji papieru i wyrobów z papieru,
- d) produkcji chemikaliów i wyrobów chemicznych,
- e) produkcji wyrobów z gumy i tworzyw sztucznych,
- f) produkcji szkła i wyrobów ze szkła,
- g) produkcji ceramicznych materiałów budowlanych,
- h) produkcji metali,
- i) produkcji elektrod węglowych i grafitowych, styków i pozostałych elektrycznych wyrobów węglowych i grafitowych,
- j) produkcji żywności;

Ponadto, warunkiem skorzystania z systemu zmniejszenia obciążeń było złożenie Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki oświadczenia potwierdzającego zużycie nie mniej niż 100 GWh energii elektrycznej, której koszt wyniósł nie mniej niż 3% wartości produkcji w roku kalendarzowym poprzedzającym rok realizacji obowiązku, w terminie do dnia 30 listopada roku poprzedzającego rok realizacji obowiązku.

Wejście w życie powyższych regulacji uwarunkowane było pozytywną oceną Komisji Europejskiej pod względem zgodności z przepisami dotyczącymi pomocy publicznej.

W dniu 11 września 2013 r. Rzeczpospolita Polska notyfikowała Komisji Europejskiej system zmniejszenia obciążeń dla energochłonnych gałęzi przemysłu. W kolejnych pismach Komisja Europejska zwracała się do Polski z prośbą o dodatkowe informacje. Strona Polska za każdym razem udzielała Komisji wyczerpujących odpowiedzi. Na chwilę obecną proces notyfikacji nie został zakończony. Na wiosnę 2015 r. Komisja Europejska połączyła trzy sprawy - tj. SA.37345 (2013/N)

Polska – Zwolnienie dla energochłonnych użytkowników od niektórych opłat związanych z systemem zielonych certyfikatów, SA.36518 (2013/N) Polska – Świadectwa pochodzenia dla operatorów jednostek kogeneracji, SA.37224 (2013/CP) - Polski system zielonych certyfikatów dla zakładów współspalania węgla - w jedno postępowanie.

W wyniku ustaleń w trwającym procesie notyfikacji oraz wydania przez Komisję Europejską w połowie 2014 r. nowych Wytocznych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014 – 2020, konieczna okazała się modyfikacja opisanego systemu zmniejszającego obciążenia dla energochłonnych branż przemysłu.

II

Ulgi w systemie wsparcia OZE wprowadzone ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii

Ustawa z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. poz. 478) ograniczyła preferencyjne rozwiązania dla przedsiębiorstw energochłonnych dotyczące obniżania podstawy wysokości obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia do OZE, rozszerzając jednocześnie ulgę dla tych przedsiębiorstw na opłatę OZE. Zgodnie z art. 188 w zw. z art. 223 ww. ustawy przepisy te weszły w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia ustawy, tj. z dniem 4 kwietnia 2015 r.

W świetle niniejszych przepisów odbiorca przemysłowy, którego przeważającą działalnością gospodarczą jest działalność określona w art. 52 ust. 6 pkt 1 (art. 188 ust. 3 pkt 1 w 2015 r.) ww. ustawy, w tym produkcja surówki żelazostopów, żeliwa i stali wyrobów hutniczych oraz dla którego wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej wynosi nie mniej niż 3%, wykonuje obowiązek uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw pochodzenia OZE oraz uiszczenia opłaty OZE w ograniczonym zakresie.

Zakres obniżenia tego obowiązku uzależniono od wartości współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej. I tak obowiązek ten w odniesieniu do odbiorców przemysłowych, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w art. 52 ust. 3 ww. ustawy (w 2015 r. art. 188 ust. 4), i dla których wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej wyniosła:

- 1) nie mniej niż 3% i nie więcej niż 20% – wykonywany jest w odniesieniu do 80% ilości energii elektrycznej zakupionej przez odbiorcę przemysłowego na własny użytek w roku realizacji obowiązku;
- 2) więcej niż 20% i nie więcej niż 40% – wykonywany jest w odniesieniu do 60% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek przez odbiorcę przemysłowego w roku realizacji obowiązku;
- 3) więcej niż 40% – wykonywany jest w odniesieniu do 15% ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek przez odbiorcę przemysłowego w roku realizacji obowiązku.

Ustawą z dnia 29 grudnia 2015 r. o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii oraz ustawy – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2016 r. poz. 2365) przesunięto wejście w życie rozwiązań wprowadzających ulgę w zakresie opłaty OZE dla przedsiębiorstw energochłonnych na 1 lipca 2016 r.

III

Zwolnienie z podatku akcyzowego

Efektom prac ww. grupy roboczej było również wypracowanie rozwiązań mających na celu obniżenie stawki podatku akcyzowego od energii elektrycznej dla przedsiębiorstw energochłonnych. Jednakże objęcie Polski przez Komisję Europejską tzw. procedurą nadmiernego deficytu sektora finansów

publicznych spowodowało, że wejście w życie tych rozwiązań opóźniło się do momentu wygaszenia ww. procedury.

W dniu 24 lipca 2015 r. Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw, która zwalnia od akcyzy energię elektryczną wykorzystywaną do celów redukcji chemicznej, w procesach elektrolitycznych, metalurgicznych i mineralogicznych (art. 30 ust. 7a znowelizowanej ustawy o podatku akcyzowym).

Ponadto zgodnie z art. 31d ww. ustawy zakładowi energochłonnemu wykorzystującemu energię elektryczną przysługuje zwolnienie od akcyzy, realizowane przez zwrot części zapłaconej akcyzy od energii elektrycznej wykorzystanej przez ten zakład. Zakład taki powinien łącznie spełniać następujące warunki:

- 1) wykonywać działalność gospodarczą w tym samym zakresie co odbiorca przemysłowy korzystający z ulg w systemie wsparcia OZE,
- 2) prowadzić księgi rachunkowe w rozumieniu przepisów o rachunkowości,
- 3) nie korzystać w stosunku do tej energii elektrycznej ze zwolnienia od akcyzy, o którym mowa w art. 30 ust. 7a, czyli zwolnienia z akcyzy na energię elektryczną wykorzystywaną do celów redukcji chemicznej, w procesach elektrolitycznych, metalurgicznych, mineralogicznych.

Przy czym przez zakład energochłonny wykorzystujący energię elektryczną rozumie się podmiot, u którego udział kosztów wykorzystanej energii elektrycznej w wartości produkcji sprzedanej w roku podatkowym wynosi ponad 3%.

27 sierpnia 2015 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej podpisał niniejszą ustawę. Ustawa weszła w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

RADCA MINISTRA
15.08.16.
Edward Szyma

KIERUJĄCY
DEPARTAMENTEM ENERGETYKI
Tomasz Dąbrowski
15.8.2016